

BOSNA I HERCEGOVINA
Konkurencijsko vijeće

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
Конкуренијски савјет

M I Š L J E N J E

**po Zahtjevu Federalnog ministarstva trgovine, Ante Starčevića bb, 88000
Mostar na „Prednacrt Zakona o zaštiti potrošača u Federaciji BiH“**

**Sarajevo
juli, 2025. godine**

Broj: 07-26-7-011-2/25
Sarajevo, 17.7. 2025 godine

Na osnovu člana 25. stav (2) Zakona o konkurenciji („Službeni glasnik BiH“, br. 48/05, 76/07 i 80/09), a po Zahtjevu za davanje mišljenja Federalnog ministarstva trgovine, Ante Starčevića bb, 88000 Mostar zaprimljenom dana 18. juna 2025. godine pod brojem: 07-26-7-011-1/25, Konkurencijsko vijeće, na 30. (tridesetoj) sjednici održanoj dana 17. jula 2025. godine, donijelo je

MIŠLJENJE

Prednacrt Zakona o zaštiti potrošača u Federaciji BiH je usaglašen sa Zakonom o konkurenciji.

O b r a z l o ž e n j e

Federalno ministarstvo trgovine, Ante Starčevića bb, 88000 Mostar (u daljem tekstu: Ministarstvo ili Podnosilac zahtjeva), je podnijelo Zahtjev za davanje mišljenja (u daljem tekstu: Zahtjev) Konkurencijskom vijeću Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Konkurencijsko vijeće), zaprimljen dana 18. juna 2025. godine pod brojem: 07-26-7-011-1/25 o usaglašenosti Prednacrta Zakona o zaštiti potrošača u Federaciji BiH (u daljem tekstu: Prednacrt Zakona) sa Zakonom o konkurenciji („Službeni glasnik BiH“ br. 48/05, 76/07 i 80/09).

Ministarstvo je uz predmetni Zahtjev dostavilo razloge i obrazloženje koji se odnose na predmetni Prednacrt u kojem u bitnom iznose:

- da je osnovni razlog za donošenje Zakona o zaštiti potrošača u Federaciji Bosni i Hercegovini je usaglašavanje sa najnovijom potrošačkom pravnom stečevinom EU, što je jedan od preduslova za privremeno zatvaranje poglavlja 28;
- da Prednacrtom Zakona kao ključnim pravnim dokumentom koji štiti prava potrošača, regulišu se osnovna prava i obaveze potrošača i trgovaca na teritoriji Federacije BiH, načini i postupci zaštite prava potrošača, prava potrošača pri kupovini robe i usluga, zajednička pravila između potrošača i trgovaca o isporuci digitalnog sadržaja ili digitalnih usluga, zaštita i sigurnost života i zdravlja potrošača, označavanje (deklariranje) proizvoda, odgovornost i garancija za proizvod ili uslugu, transparentnost cijena, usluge od općeg ekonomskog interesa, nepoštena poslovna praksa, ugovori o prodaji finansijskih usluga zaključenih na daljinu, zaštita kolektivnih interesa potrošača, ugovori zaključeni izvan poslovnih prostorija, prodaja na osnovu ugovora na daljinu, informisanje potrošača, prava i obaveze udruženja potrošača, nadležnih organa, tijela i drugih nosioca funkcija zaštite potrošača,

nadzor i kaznene odredbe, kao i ostala pitanja od značaja za zaštitu prava potrošača;

- da s obzirom da je na snazi Zakon koji se primjenjuje od 2006 godine na teritoriji Federacije BiH, zakonodavstvo o zaštiti potrošača u BiH se nije mijenjalo, izuzev male izmjene u 2015. godini postoji potreba da se osigura usklađenost propisa sa značajnim promjenama u okviru pravne stečevine EU kroz harmonizaciju i implementaciju novih normativnih rješenja;
- da se ovim Zakonom vrši usklađivanje sa direktivama Evropske unije koje se odnose na ovu oblast (11 Direktiva);
- da se ide sa izradom Zakona, kojim bi se uredila oblast zaštite potrošača i poboljšala prava potrošača, kao i olakšalo, odnosno učinilo ekonomičnije poslovanje trgovaca u digitalnoj eri poslovanja;
- da će se Zakonom postići visok nivo zaštite potrošača, bolje funkcionisanje unutrašnjeg tržišta, smanjenje tzv. „sive ekonomije“ i viši nivo pravne sigurnosti potrošača i trgovaca na jedinstvenom tržištu;
- da osnovnim odredbama Zakona (čl. 1. do 8.) uređuje se predmet zakona, propisuje se usklađivanje s pravnim aktima Evropske unije, propisuje se da izrazi koji se koriste u ovome zakonu, a imaju rodno značenje, odnose se jednako na muški i ženski rod, definišu se pojmovi koji se koriste u ovom zakonu, propisuju se osnovna prava potrošača, kao i ugovorna i zakonska prava potrošača, službeni jezik i propisana je zabrana davanja ličnih podataka potrošača od strane trgovca trećim licima bez prethodnog odobrenja potrošača;
- da u poglavlju II Zakona, koji se odnosi na zaštitu sigurnosti života i zdravlja potrošača (čl. 9. do 12.), uređuje se odgovornost trgovca za sigurnost proizvoda, zabrana oglašavanja proizvoda i usluga koja dovodi ili može da dovede potrošača u zabludu, kojim se ugrožavaju zdravlje, psihički ili moralni razvoj maloljetnih lica, te korištenje uspoređujućih, prevarnih i neistinitih promotivnih i reklamnih poruka, postupak u slučaju ugrožavanja prava potrošača i odgovornost proizvođača za štetu;
- da u poglavlju III Zakona, koji se odnosi na oblike prodaje (čl. 13. do 21.), propisani su uslovi prodaje, prodajni podsticaji, posebni oblici prodaje, definisane su akcijska i promotivna prodaja, propisan je način obavljanja rasprodaje, propisano je da se sezonskim sniženjem smatra prodaja proizvoda po sniženoj cijeni u sezoni i nakon proteka sezone, uređeno je postupanje trgovca s upotrebljavanom, popravljanom ili robom s greškom, uređeno je postupanje s robom kojoj ističe rok upotrebe i propisani su posebni slučajevi označavanja robe.
- da u poglavlju IV Zakona, koji se odnosi na označavanje (deklarisanje) proizvoda (čl. 22. i 23.), propisan je način označavanja proizvoda, te da proizvodi moraju biti označeni u skladu sa važećom zakonskom regulativom, te drugim propisima, tehničkim zahtjevima i standardima karakterističnim za proizvod.

- da u poglavlju V Zakona, koji se odnosi na isticanje cijena (čl. 24. do 28.) uređeno je isticanje cijene proizvoda, isticanje elektronskih cijena, propisan je način isticanja cijene kod prodajnih podsticaja, propisano je da je trgovac dužan da prilikom oglašavanja proizvoda istakne cijene u skladu sa ovim zakonom i posebnim propisima kojim se uređuje oglašavanje i propisano je da trgovci moraju imati cjenovnik uluga;
- da u poglavlju VI Zakona, koji se odnosi na transparentnost cijena (čl. 29. do 31.) propisano je da su trgovci koji obavljaju djelatnost u prodajnim objektima ukupne prodajne površine veće od 400 m² dužni osigurati najmanje jedan uređaj za provjeru cijena proizvoda (tzv. „price checker“) dostupan potrošačima na lako uočljivom mjestu u prodajnom prostoru i da su trgovci koji obavljaju djelatnost u prodajnim objektima ukupne prodajne površine veće od 400 m² dužni javno, transparentno i putem sredstava komunikacije na daljinu objavljivati prodajne cijene proizvoda i kriterije formiranja cijena prilikom oglašavanja, s ciljem zaštite potrošača i jačanja tržišne konkurencije, te je propisan način javnog objavljivanja prodajnih cijena;
- da u poglavlju VII Zakona, koji se odnosi na prodaju robe i pružanje usluga (čl. 32. do 41.) propisan je način ispunjenje ugovora, obaveza upoznavanja sa karakteristikama proizvoda, obaveza trgovca da potrošaču za kupljeni proizvod izda račun, ako drugim zakonom nije drugačije određeno, uređena je ponuda popravke ili održavanja proizvoda, pitanje servisiranja, propisano je da je trgovac obavezan da proizvod prodaje sa originalnim omotom ili ambalažom, u skladu sa vrstom i karakteristikama robe, propisano je da je trgovac dužan da potrošaču uz robu preda ili obezbijedi dokumentaciju koja prati robu (uputstvo za upotrebu, uputstvo za montažu ili instalaciju, izjava o garanciji i slično), kao i drugu dokumentaciju koju obezbijedi proizvođač, propisan je način isporuke proizvoda, novčana obaveza potrošača i plaćanje avansom i propisano je da izdavanje opomene radi naplate neplaćenih dospjelih novčanih potraživanja nije dopušteno naplaćivati;
- da u poglavlju VIII Zakona, koji se odnosi na pružanje usluga od općeg ekonomskog interesa (čl. 42. do 49.) propisano je šta se smatra uslugama od općeg ekonomskog interesa, propisano je da račun za usluge od općeg ekonomskog interesa sadrži sve podatke koji potrošaču omogućavaju provjeru obračuna pruženih usluga, kao i besplatnu kontrolu računa, te način i rokovi dostave računa, kao i da trgovac koji pruža uslugu od općeg ekonomskog interesa putem distribucijske mreže mora omogućiti potrošačima priključak na distribucijsku mrežu i upotrebu priključka i mreže, te pružanje usluga u skladu s posebnim propisima, koncesijskim ugovorima ili općim aktima jedinice lokalne samouprave na čijem području se usluga pruža, pod nediskriminirajućim, unaprijed poznatim i ugovorenim uslovima. Potom, propisan je postupak obustavljanja pružanja usluge od općeg ekonomskog interesa, kao i da trgovac koji pruža uslugu od općeg ekonomskog interesa mora održavati kvalitetu usluge u skladu s posebnim propisima kojima se uređuju usluge od općeg ekonomskog interesa i pravilima struke, propisane su obaveze tijela koja dodjeljuju ovlaštenje za pružanje usluga od općeg ekonomskog interesa, uređeno je pitanje ugovora koji potrošač zaključuje za

korištenje usluga od općeg ekonomskog interesa i propisan je način i rokovi za rješavanje reklamacija;

- da u poglavlju IX Zakona, koji se odnosi na prigovor potrošača (čl. 50. do 52.) propisana je definicija pisanog prigovora koji potrošač podnosi trgovcu, rokovi za podnošenje prigovora i da je trgovac dužan da potrošaču, bez odlaganja, a najkasnije u roku od osam (8) dana od prijema prigovora, odgovori u pisanoj formi, na papiru ili nekom drugom potrošaču dostupnom trajnom mediju, sa izjašnjenjem o sadržaju zahtjeva iz prigovora i prijedlogom za njegovo rješavanje, odnosno jasno se izjasniti prihvata li osnovanost prigovora potrošača;
- da u poglavlju X Zakona, koji se odnosi na odgovornost za materijalne nedostatke (čl. 53. do 69.) propisano je područje primjene odredbi ovog zakona, potom da je trgovac dužan potrošaču isporučiti stvar koja ispunjava zahtjeve iz čl. 51., 52., 53. i 54. ovog zakona, ako je to primjenjivo, ne dovodeći u pitanje prava trećih lica, propisani su subjektivni i objektivni zahtjevi u pogledu materijalnog nedostatka, uređeno je ažuriranje stvari sa digitalnim elementima u potrošačkim ugovorima, propisana je nepravilna montaža ili instalacija stvari. Potom, propisano je ako ograničenje koje je nastalo zbog povrede prava trećeg lica, naročito prava intelektualnog vlasništva, onemogućava ili ograničava korištenje stvari u skladu s članovima 51. i 52. ovog zakona, potrošač ima pravo da koristi pravna sredstva iz člana 58. ovog zakona, osim ako je zaključen ugovor ništav ili raskinut primjenom pravila obligacionog prava. Također, propisana je odgovornost za materijalni nedostatak, dužnost obavještenja o postojanju materijalnog nedostatka na stvari i na kome je teret dokazivanja, kao i prava potrošača u slučaju materijalnog nedostatka na stvari. Nadalje, Zakonom su propisana pravila u slučaju popravke ili zamjene stvari, da umanjenje cijene treba da bude srazmjerno umanjenju vrijednosti stvari koju je primio potrošač u odnosu na vrijednost koju bi imala stvar da je bez nedostatka, propisan je raskid ugovora o prodaji, propisane su obaveze i rokovi u vezi sa povratom primljene robe ili plaćenog iznosa, propisana je odgovornost za materijalne nedostatke u lancu isporuke i propisano je produženje rokova u slučaju popravke i zamjene.
- da u poglavlju XI Zakona, koji se odnosi na komercijalnu garanciju (čl. 70. do 73), definisan je pojam komercijalne garancije, propisana je zabrana zloupotreba izraza komercijalna garancija, uređen je način ostvarivanja prava iz komercijalne garancije i propisano je da se odredbe čl. 50. do 64., te čl. 65. do 68. ovog zakona shodno se primjenjuju i na druge proizvode u smislu člana 4. stav (1) tačka 5) ovog zakona, osim na potrošačke ugovore o isporuci digitalnog sadržaja ili digitalnih usluga;
- da u poglavlju XII Zakona, koji se odnosi na nepoštenu poslovnu praksu, definisano je šta se to smatra nepoštenom poslovnom praksom, propisane su obmanjujuće radnje i propuštanja, kao i postupci koji predstavljaju obmanjujuću poslovnu praksu i agresivnu poslovnu praksu. Članom 79. propisano je da nositelji za zaštitu potrošača donose Kodeks ponašanja uz posredovanje Federalnog ministarstva trgovine i odgovorni su za poštovanje pravila ponašanja iz kodeksa.

- da u poglavlju XIII Zakona, koji se odnosi na potrošačke ugovorne odnose (čl. 80. do 88.) propisano je da se odredbe ovog dijela zakona primjenjuju se na svaki ugovor zaključen između trgovca i potrošača, su izuzeci od primjene odredbi ovog dijela zakona, propisana je obaveza obavještenja od strane trgovca prije nego što potrošač zaključi ugovor ili bude obavezan odgovarajućom ponudom, propisan je rok za izvršenje ugovora. Nadalje, propisano je da trgovac ne može da naplati potrošaču naknadu za korištenje određenog sredstva plaćanja u iznosu koji prelazi trošak koji snosi trgovac za korištenje tog sredstva plaćanja, kao i da ako je trgovac uspostavio telefonsku liniju preko koje potrošači mogu da ga kontaktiraju u vezi sa prodajom na daljinu putem telefona, dužan je da osigura da potrošač bude oslobođen dodatnog plaćanja poziva, izuzev osnovne tarife za telefonske usluge. Članom 87. uređena su dodatna plaćanja na način da je trgovac dužan da zahtijeva izričiti pristanak potrošača za dodatno plaćanje, osim plaćanja koje je ugovoreno kao protučinidba za glavnu činidbu trgovca, prije zaključenja ugovora sa potrošačem ili prihvatanja ponude, dok je članom 88. uređeno slanje proizvoda bez naručivanja potrošača.
- da u poglavlju XIV Zakona, koji se odnosi na nepošteno odredbe u potrošačkim ugovorima (čl. 89. do 92.) definisano je da se ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obavezama ugovornih strana na štetu potrošača. Članom 90. propisano je koje se pojedine ugovorne odredbe mogu smatrati nepoštenima, dok je članom 91. propisano da činjenicu da li je određena ugovorna odredba nepoštena utvrđuje nadležni sud pravosnažnom sudskom presudom, a članom 92. propisane su posljedice nepoštenosti ugovorne odredbe.
- da u poglavlju XV Zakona, koji se odnosi na zaključenje ugovora izvan poslovnih prostorija i ugovora na daljinu (čl. 93. do 135.) propisane su opće odredbe predugovornih obavještenja, obaveze lica koje upravlja elektronskom platformom. Članom 96. propisano je da u slučaju zaključivanja ugovora izvan poslovnih prostorija ili ugovora na daljinu putem javne dražbe, obavještenja iz člana 93. stav (1) ovog zakona mogu biti zamijenjene odgovarajućim pojedinostima o voditelju dražbe, dok je članom 97. propisano je da u vezi s obavezom obavješćavanja iz ovoga dijela zakona teret dokazivanja je na trgovcu i licu koje upravlja elektronskom platformom. Članom 98. propisan je način obavješćavanja potrošača o pravu na odustanak od ugovora, a članom 99. propisano je da u slučaju zaključenja ugovora izvan poslovnih prostorija, obavještenje iz člana 93. stav (1) ovog zakona potrošaču mora biti data na papiru ili, uz saglasnost potrošača, na drugom trajnom mediju, te mora biti čitka i napisana jednostavno i razumljivo. Članom 100. propisano je da u slučaju zaključenja ugovora izvan poslovnih prostorija, trgovac mora dostaviti potrošaču primjerak ugovora ili pisanu potvrdu usmeno zaključenog ugovora na papiru ili, uz saglasnost potrošača, na drugom trajnom mediju. Nadalje, propisan je oblik zahtjeva za izvršenje ugovorene usluge, oblik obavještenja u slučaju zaključenja ugovora o pružanju usluge popravka ili održavanja, uređeni su događaji koje trgovac organizuje radi prodaje ili promocije proizvoda, uređeni su nezatraženi posjeti trgovaca potrošačevom domaćinstvu, propisane su opće odredbe u vezi zaključenja ugovora na daljinu. Članom 108.

propisano je da se na web/internet stranicama trgovca mora, najkasnije na početku postupka naručivanja, jasno i čitko naznačiti postoje li određena ograničenja u dostavi, te koja su sredstva plaćanja prihvaćena, dok je članom 109. propisano da je u razumnom roku nakon zaključenja ugovora na daljinu, a najkasnije u trenutku isporuke robe ili početka izvršavanja usluge, trgovac dužan dostaviti potrošaču potvrdu o zaključenom ugovoru na trajnom mediju. Potom, propisan je oblik zahtjeva za izvršenje ugovorene usluge, propisano je da odredbe ovoga dijela zakona ne utiču na primjenu propisa kojima se uređuje elektronska trgovina u vezi sa zaključenjem ugovora i isporukom narudžbi elektronskim putem, propisane su opće odredbe odustanka od ugovora zaključenog izvan poslovnih prostorija ili na daljinu, propisan je način korištenja prava na odustanak od ugovora i posljedice odustanka, kao i obaveze potrošača u slučaju odustanka. Članom 118. propisano je da ako potrošač odustane od ugovora, ujedno će se odustati od bilo kojeg povezanog ugovora, i to bez ikakvih troškova za potrošača. Članovima od 120. do 135. uređeno je zaključenje na daljinu ugovora o prodaji finansijskih usluga.

- da u poglavlju XVI Zakona, koji se odnosi na ugovor o pravu na vremenski ograničenu upotrebu (timeshare), ugovor o dugotrajnom turističkom proizvodu, ugovor o ponovnoj prodaji i ugovor o zamjeni (čl. 136. do 145.) uređeni su ugovor o pravu na vremenski ograničenu upotrebu (timeshare), ugovor o dugotrajnom turističkom proizvodu, ugovor o ponovnoj prodaji i ugovor o zamjeni. Propisano je područje primjene, opće odredbe, oglašavanje, prethodno obavještenje, sadržaj ugovora, pravo potrošača na odustanak od ugovora, dejstvo korištenja prava na odustanak od ugovora, plaćanje unaprijed, posebna pravila o ugovorima o dugotrajnom turističkom proizvodu i raskid povezanih ugovora;
- da u poglavlju XVII Zakona, koji se odnosi na nosioce zaštite potrošača (čl. 146. do 151.) propisano je koji su subjekti odgovorni za zaštitu potrošača u Federaciji Bosne i Hercegovine, nadležnost Federalnog ministarstva trgovine u oblasti zaštite potrošača, djelovanje udruženja potrošača kao i tekuća finansiranja;
- da u poglavlju XVIII Zakona, koji se odnosi na procesnopravna zaštita prava potrošača (čl. 152 do 164.) uređena je procesnopravna zaštita potrošača. Propisano je da je potrošački spor je svaki spor koji proizilazi iz ugovornog odnosa potrošača i trgovca, propisani su uslovi za pokretanje spora, arbitraža. Za povrede prava potrošača iz ovog zakona vansudska zaštita prava ostvaruje se pred Arbitražnim odborom za potrošačke sporove, koji se osniva pri Ministarstvu. Postupak pred Odborom može se pokrenuti pod uslovom da se spor između trgovca i potrošača prethodno pokušao sporazumno riješiti. Ministarstvo vrši stručne i administrativne poslove, te osigurava prostorije i druge tehničke uslove za rad Odbora. Postupak pred sudom može se pokrenuti pod uslovom da se spor između trgovca i potrošača prethodno pokušao sporazumno riješiti;
- da u poglavlju XIX Zakona, koji se odnosi na zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača (čl. 165 do 178.) propisano je podnošenje tužbe za zaštitu kolektivnih prava potrošača protiv trgovca koji upotrebom nepoštenih

ugovornih odredbi, poslovne prakse ili na bilo koji drugi način krši prava potrošača utvrđena ovim ili drugim zakonom koji sadrži odredbe o zaštiti potrošača, čime narušava kolektivne interese potrošača, propisano je to su ovlaštena lica za pokretanje kolektivne tužbe, postupci koji prethode pokretanju sudskog postupka, uključujući postupak medijacije prije podnošenja kolektivne tužbe i tokom postupka. Članom 170. propisano je da sud može, do donošenja konačne odluke, odrediti privremenu mjeru kojom će narediti prekid postupanja kojima se narušavaju kolektivni interesi potrošača, dok je članom 172. propisano da dok teče postupak po kolektivnoj tužbi ne može se pokretati drugi postupak za zaštitu kolektivnih interesa potrošača u pogledu istog zahtjeva protiv istog tuženog. Članovima 173. i 174. propisano je odlučivanje suda i dejstvo sudske odluke u vezi kolektivne tužbe, dok su članom 175. propisane posebne odredbe za postupke u vezi sa nepoštenim poslovnim praksama. Članom 176. propisano je da u postupku po pojedinačnoj tužbi potrošača, protiv istog tuženog koji je bio tuženi i u postupku po kolektivnoj tužbi, koja je usvojena, sud će odlučivati u skladu sa pravosnažnom sudskom odlukom iz postupka po kolektivnoj tužbi. Članom 177. propisano je da Federalno ministarstvo trgovine vodi elektronski registar podnesenih kolektivnih tužbi i donesenih presuda;

- da u poglavlju XX Zakona, koji se odnosi na nadzor (čl. 179. do 185.) propisano je da upravni nadzor nad primjenom ovog zakona i propisa donesenih na osnovu ovog zakona vrši Ministarstvo, a inspekcijski nadzor nad primjenom ovog zakona i propisa, donesenih na osnovu ovog zakona, vrše federalni tržišno, turističko-ugostiteljski inspektori i kantonalni, gradski i općinski tržišni inspektori, svaki u okviru svoje nadležnosti, u skladu sa ovlaštenjima propisanim ovim zakonom i propisima kojim se uređuje inspekcijski nadzor. U zakonu su sadržane materijalno-pravne odredbe koje se odnose na konkretna ovlaštenja tržišnog inspektora u postupku inspekcijskog nadzora nad primjenom odredaba ovog zakona. Propisana su prava i dužnosti inspektora, zahtjev za zaštitu prava potrošača, postupanje u slučaju prikrivene trgovine, načelo oportuniteta, privremena mjera uklanjanja sadržaja ili ograničenja pristupa internetskom sučelju i upravne mjere;
- da u poglavlju XXI Zakona, koji se odnosi na kaznene odredbe (čl. 189. i 190.) propisane su novčane kazne za nepoštovanje obaveza iz ovog zakona za sve trgovce, koje su usaglašene sa Zakonom o prekršajima;
- da u poglavlju XXII Zakona, koji se odnosi na prijelazne i završne odredbe (čl. 191. i 192) propisan je rok za donošenje podzakonskih akata na osnovu ovog zakona, te je propisano da ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Federacije BiH".

U skladu sa članom 25. stav. 2. Zakona o konkurenciji, Konkurencijsko vijeće na nacrtu i prijedloge zakona i drugih propisa iz oblasti koji imaju uticaja na tržišnu konkurenciju, daje mišljenje o njihovoj usaglašenosti sa ovim zakonom.

Shodno navedenom, Konkurencijsko vijeće je razmotrilo dostavljeni Prednacrt Zakona i ocijenilo da ne sadrži odredbe koje mogu sprječavati, ograničavati ili

narušavati tržišnu konkurenciju na relevantnom tržištu Bosne i Hercegovine, u smislu odredbi Zakona o konkurenciji, odnosno isti je usaglašen sa Zakonom o konkurenciji.

Ovo Mišljenje je dato isključivo na osnovu teksta Prednacrtu dostavljenog uz Zahtjev za mišljenje, te ukoliko tekst zakona bude odstupao od ovog Prednacrtu, ovo mišljenje se ne može primjeniti.

Predsjednik

Ivo Jerkić